

Gençlik

– MESUT ÇİFTÇİ · 03 Haziran 2024

Yıllar bir nehir gibi akıp giderken, sık sık çocukluğuma, kerpiçten yapılmış evimizin serin duvarlarına ve tozlu sokaklarımıza dönüp bakarım. Yoksulluğun çelimsiz gölgesinde büyüyen ama sevgiyle dolu günlere. Çocukluğum, annemin eksikliğinde, babaannem ve dedemle geçti. Babam, annemle yollarını ayırdıktan sonra bizi, kardeşimle birlikte, onların yanına bıraktı. Babam, çalışmak zorundaydı ve biz onun gölgesinde büyüdük. Annem ise, kendimi bildim bileli hayatımda yoktu. Onun yokluğunu her daim hissettim; bu eksiklik, ruhumda derin yaralar açtı.

Kerpiç evimizin önünde oynarken, ellerimizdeki toprak kokusu hâlâ burnumda, ayaklarımızın altında ezilen çakıl taşlarının sesi hâlâ kulaklarımda çınlar. Ayakkabılarımızın deliklerini yamalarken babaannemin elleri nasırlıydı, ama yüreği daima sıcaktı. Dedemin çalışmaktan yorgun düşmüş bedeni, bize olan sevgisiyle dimdik ayakta dururdu. Onların sevgisi, yoksulluğun her türlü sertliğini yumuşatırdı. Tıpkı Hz. Adem'in Cennet Bahçesi'ne duyduğu özlem gibi, ben de geçmişimin masum ve saf dünyasına duyduğum özlemi derinlerde hissediyorum şimdi.

O siyah önlüklü ilkokul yıllarımı düşündüğümde, kalbimde tarifsiz bir özlem belirir. Sabahın erken saatlerinde, babaannemin ördüğü beyaz dantelli yakamı takıp okula gidişim hâlâ gözlerimin önünde. Her sabah sınıfımızda yankılanan neşeli çocuk sesleri, tahtaya kalkıp okuduğumuz şiirler, hepimizin dilinde aynı coşkuyla söylediğimiz marşlar... Okul bahçesinde oynadığımız oyunlar, arkadaşlarımızla paylaştığımız saf neşeler, hayatın getireceği zorluklardan bihaber, masum ve mutlu yıllardı.

23 Nisan Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı geldiğinde, içimdeki heyecan tarifsizdi. Her yıl, büyük bir coşkuyla kutladığımız bu bayramda, arkadaşlarımla birlikte hazırladığımız gösteriler, süslediğimiz okul bahçesi ve elimize aldığımız rengarenk çiçekler ile "23 NİSAN" yazısını oluşturmamız... O unutulmaz günlerde, ben her zaman "S" harfini tutan çocuk olurdum. Çiçeklerle bezenmiş harfleri tutarken içimde hissettiğim gurur ve sevinç, hiçbir şeye değişilmezdi. O anların masumiyeti ve coşkusu, hayatımın en güzel anıları arasında yer aldı.

Kerpiç evimizin penceresinden dışarıya bakarken, rüzgârın ağaç dallarını sallayışını izledim. Her bir yaprak, sanki hayatın zorluklarına rağmen ayakta kalmayı başaran bizler gibi, dirençle tutunurdu dallarına. Akşam yemeklerimizi bir arada yerken, soframıza oturan yoksulluk değil, aile bağlarımızın kuvvetiydi. Sade yiyeceklerimiz vardı belki ama soframıza eşlik eden muhabbetlerimiz, en lezzetli yemeklerden daha doyurucuydu.

Gözlerimi kapatıp o günlere geri döndüğümde, çocukken sahip olduğum umutlarımı ve hayallerimi hatırlarım. Her şeye rağmen, içimde daima parlak bir gelecek umudu taşırdım. Mahallemizin köşesindeki eski kitapçıdan ödünç aldığım kitapları okurken, hayal gücüm beni uzak diyarlara götürürdü. Gerçek dünyada sahip olamadıklarım, hayallerimde can bulurdu.

O yılların saflığına ve masumiyetine olan özlemim, yüreğimin derinliklerinde bir yerlerde her zaman canlıdır. Gençliğin verdiği o tatlı heyecan, henüz hayatın acımasız gerçekleriyle tanışmamış olmanın verdiği huzur, zamanla anılarımda birer hazineye dönüştü. Gençliğin o büyüğü yılları, sanki zamanın dışındaymış gibi gelir bana. Kötü şeylerin yaşanmadığı, her şeyin daha basit ve daha saf olduğu zamanlar. Şimdi, kırk iki yaşımın olgunluğunda, geçmişe dönüp baktığımda, gençliğimin güzelliklerini ve zorluklarını daha net görebiliyorum. Yoksulluk, çocukluğumu zorlaştırmış olabilir, ama o yılların bana kattığı değerler, hayatımın en büyük zenginlikleri oldu. Ailemizin sevgisi, dostluklar ve küçük şeylerden mutlu olmayı öğrenmek, bana hayatta en önemli şeylerin para ve mal mülk olmadığını öğretti.

Gençlik, yalnızca bir yaş dönemi değil, ruhun tazeliği ve hayata dair sınırsız umutların en yoğun olduğu bir zaman dilimidir. Şimdi anlıyorum ki, gençliğin verdiği cesaret ve hayaller, insanın yaşam yolculuğunda en kıymetli kılavuzlarıdır. Gençken sahip olduğumuz o duru umutlar ve saf arzular, yıllar geçtikçe daha da anlam kazanır. Çocukluğumun ve gençliğimin geçtiği o yıllara dönüp baktığımda, içimde bir sıcaklık ve hüzün dalgası yükselir. Zorlukların arasında büyüyen umutlarım ve babaannemin bana verdiği sevgi, hayatımın her döneminde bana rehberlik etti. Şimdi, bu anıları kaleme alırken, gençliğimin o tarifsiz güzelliklerini yeniden yaşar gibi oluyorum. Annesizliğin açtığı derin yaralar, babaannemin şefkatiyle bir nebze kapanmış olsa da o eksikliği her zaman hissettim. Bu acı, hayatım boyunca içimde bir yara olarak kaldı, ama aynı zamanda bana güçlü olmayı öğretti. Evet, gençlik gerçekten de çok hoş bir yaş dönemi. O günlerin saf mutluluğunu ve umutlarını kalbimde daima yaşatacağım. Bu anılar, hayatımın en değerli hazinesi olarak, her zaman benimle olacak. Geçmişe olan bu özlem, bana bugünü daha anlamlı kılmayı öğretiyor ve geleceğe dair umutlarımı canlı tutuyor.

Pek yaşı sayılmam ama gençlik hakkında da yazacaklarım var elbette. Gençlik, insan hayatında benzersiz bir dönemin adıdır; umutların, hayallerin ve sınırsız olanakların en yoğun yaşandığı zaman dilimi. Gençliğin verdiği o saf heyecan, yaşamın en acımasız gerçeklerine bile meydan okuyabilen bir güçtür.

Gençlik yıllarımı düşündüğümde, içimde tarifi zor bir özlem belirir. O yılların saflığı, masumiyeti ve coşkusuyla harmanlanmış anılar, kalbimde her zaman canlı kalır. Gençlik, insanın en özgür olduğu zamandır; düşünceleri, hayalleri ve umutları sınırsızdır. Henüz hayatın getireceği zorluklarla tanışmamış olmanın verdiği bir rahatlıkla, dünya ayaklarımızın altında gibi hissederiz.

Gençliğin en değerli yanlarından biri de insanın kendini keşfetme yolculuğudur. Bu dönemde, kim olduğumuzu, neyi sevdiğimizi ve hayatımızda neyin peşinden gitmek istediğimizi öğreniriz. Her yeni deneyim, her yeni dostluk ve her yeni adım, bizi biraz daha şekillendirir. Gençlik, insanın kendini en özgür ve en güçlü hissettiği zamanlardan biridir. Bu dönemde sahip olduğumuz cesaret ve kararlılık, bizi hayatta istediğimiz yere götürebilecek en önemli kılavuzlardır. O yılların saflığı ve coşkusu, hayatın ilerleyen dönemlerinde nadir bulunan bir hazine gibi gelir bana. Gençliğin o tarifsiz enerjisi, her şeyi mümkün kılacakmış gibi hissettirir. Hayallerimizin peşinden koşarken, engellerin önemsiz kaldığı, her başarının bir zafer olarak kutlandığı o günler, kalbimde her zaman özel bir yere sahiptir. Gençliğin verdiği güçle, hayatın tüm zorluklarına meydan okuyabileceğimizi düşünürüz.

Gençliğin bir diğer büyümlü yönü de zamanın yavaş ilerlediği hissidir. Her an, her dakika dolu dolu yaşanır. Gençliğin verdiği enerjinin sonsuz olduğunu düşünürüz. Geceler boyunca süren sohbetler, sabaha kadar süren eğlenceler, gündüzleri dolu dolu geçen anılar, hepsi bir araya geldiğinde, hayatımızın en parlak dönemlerini oluşturur. Bu dönemde yaşanan dostluklar ve aşklar, hayatımız boyunca bizimle kalacak izler bırakır. Gençliğin en hoş yanlarından biri de insanın hayal gücünün sınırsızlığıdır. Geleceğe dair umutlarımız ve planlarımız, gökyüzündeki yıldızlar kadar çoktur. Bu umutlar ve hayaller, bizi hayatın monotonluğundan uzak tutar. Her yeni gün, yeni bir macera, yeni bir keşif demektir. Gençken, hayatın tüm renkleri daha canlı, tüm sesleri daha melodik gelir bize. Bu dönemde sahip olduğumuz sağlığın ve enerjinin değeri de paha biçilemezdir. Gençken, vücudumuzun ve zihnimizin sınırlarını zorlayabiliriz. Gece geç saatlere kadar çalışabilir, spor yapabilir ve hala enerjik hissedebiliriz. Bu enerjiyi ve sağlığı, hayatımızın ilerleyen dönemlerinde ararız. Gençliğin verdiği bu güç, bizi her türlü zorluğun üstesinden gelebilecek kadar güçlü kılar.

Gençlik, aynı zamanda hayatta her şeyin mümkün olduğunu hissettiğimiz bir dönemdir. Hayallerimizin peşinden giderken, önümüzdeki engellerin önemsiz kaldığı, her başarının bir zafer olarak kutlandığı o günler, kalbimde her zaman özel bir yere sahiptir. Gençliğin verdiği güçle, hayatın tüm zorluklarına meydan okuyabileceğimizi düşünürüz. Zaman ilerledikçe, gençliğin verdiği o saflığı ve coşkuyu daha çok özlemle anarız. Hayatın getirdiği sorumluluklar ve zorluklar, gençliğin o masum ve saf dünyasını gölgeler. Ancak, gençlikte yaşadığımız anılar ve kazandığımız değerler, hayatımız boyunca bize rehberlik

eder. Gençliğin verdiği umutlar ve hayaller, yıllar geçtikçe daha da anlam kazanır.

Gençlik, yalnızca bir yaş dönemi değil, aynı zamanda ruhun tazeliği ve hayata dair sınırsız umutların en yoğun olduğu bir zamandır. Şimdi anlıyorum ki, gençliğin verdiği cesaret ve hayaller, insanın yaşam yolculuğunda en kıymetli kılavuzlarıdır. Gençken sahip olduğumuz o duru umutlar ve saf arzular, yıllar geçtikçe daha da anlam kazanır. Bu yazıyı kaleme alırken, gençliğimin o tarifsiz güzelliklerini yeniden yaşar gibi oluyorum. Gençliğin ebedi büyüsü, hayatımın her döneminde bana rehberlik etti. Annesizliğin açtığı derin yaralar, babaannemin Şefkatiyle bir nebze kapanmış olsa da o eksikliği her zaman hissettim. Bu acı, hayatım boyunca içimde bir yara olarak kaldı, ama aynı zamanda bana güçlü olmayı oğretti.